

Sygn. akt I C 2171/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Lidia Staśkiewicz

Protokolant: Adriana Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2018 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego W. T.**

przeciwko **(...) spółce akcyjnej w Ł. oraz J. K.**

o zadośćuczynienie

1. oddała powództwo w stosunku do pozwanego (...) spółki akcyjnej w Ł.;
2. oddała powództwo w stosunku do pozwanego J. K.;
3. nie obciąża małoletniego powoda W. T. kosztami procesu;
4. zwraca małoletniemu powodowi W. T. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 190,96 zł (sto dziewięćdziesiąt złotych, 96/100) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet dowodu z opinii biegłego zaksięgowanej pod poz. (...);
5. zwraca pozwanemu (...) spółce akcyjnej w Ł. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 300,00 zł (trzysta złotych, 00/100) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet dowodu z opinii biegłego zaksięgowanej pod poz. (...).

Sygn. akt I C 2171/15

UZASADNIENIE

Powód **małoletni W. T.** wniósł o zasądzenie od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej w Ł.** kwoty **12.000 zł** tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 lutego 2015 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 17.09.2014 r. na terenie należącym do (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) obok bloku nr 6 przy ul. (...) doszło do wypadku, w wyniku którego małoletni powód doznał obrażeń ciała. Przyczyną ich powstania był upadek uszkodzonego na wystające z ziemi ostre korzenie krzaków znajdujące się na trawniku położonym w bezpośrednim sąsiedztwie wejścia do klatki schodowej bloku, w którym zamieszkuje powód. Podmiot odpowiedzialny za stan terenu wokół budynku, tj. SM (...) w S. posiadała w chwili wypadku umowę ubezpieczenia zawartą z pozwanym towarzystwem ubezpieczeń. Po przeprowadzeniu badań i wykonaniu zdjęć RTG u małoletniego powoda stwierdzono podokostnowe złamanie obu kości przedramienia prawego – łokciowej i promieniowej – wraz z ich przemieszczeniem. Mając na uwadze doznane krzywdy, ból, cierpienie fizyczne i psychiczne powód zgłosił pozwanemu szkodę i wezwał go do zapłaty zadośćuczynienia. Pozwany odmówił przyjęcia odpowiedzialności i zapłaty

wskazując, że przeprowadzony przez niego proces likwidacji szkody nie dowiódł, aby można było przypisać (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) winę za zaistniałe w dniu 17.09.2014 r. zdarzenie. W ocenie powoda miejsce, w którym doszło do zdarzenia, nie było utrzymane przez (...) w sposób właściwy, tj. bezpieczny.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w Ł. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany nie kwestionując faktu doznania obrażeń u małoletniego powoda, ani nie negując zawarcia umowy OC ze Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w S., podniósł, iż brak jest podstaw do przypisania Spółdzielni winy za przedmiotowe zdarzenie. Wskazał, że chodnik przed budynkiem przy ul. (...), gdzie doszło do zdarzenia, jest utrzymywany w należytym stanie technicznym. Ponadto konar drzewa pozostawiony przez ubezpieczonego znajdował się poza ciągiem pieszych w miejscu, gdzie nie stwarzał żadnego realnego zagrożenia dla zdrowia mieszkańców bloku. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł, że dokumentacja medyczna załączona do pozwu nie potwierdza tak znacznego rozmiaru cierpienia związanego z doznany urazem, jak został opisany w pozwie. Pozwany zakwestionował również datę, od której powód żądał naliczania odsetek, podnosząc, że odsetki należne są dopiero od chwili wyrokowania.

W piśmie procesowym z dnia 11 kwietnia 2016 r. pozwany (...) Spółka Akcyjna w Ł. podniósł, że (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. powierzyła czynności związane z pielęgnacją i utrzymaniem terenów zielonych należących do Spółdzielni, podmiotowi profesjonalnie zajmującemu się tego rodzaju czynnościami, tj. J. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usługowy (...), a zatem Spółdzielnia nie ponosi winy za przedmiotowe zdarzenie (k. 65-66).

Pismem procesowym z dnia 09 września 2016 r. powód W. T. wniósł – na podstawie art. 194 § 1 kpc – o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego J. K. (k. 117-118).

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2016 r. tut. Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego J. K. (k. 130).

Pozwany J. K. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował przebieg zdarzenia z dnia 17.09.2014 r. podnosząc, że niemożliwym jest, aby potykając się z lewej strony przy wyjściu z klatki schodowej, powód uszkodził sobie prawą rękę. Pozwany podniósł, że miejsce, w którym powód uległ wypadkowi było należycie pielęgnowane. Nadto podniósł, że ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że powód potknął się na chodniku o metalowy element znajdujący się przy wyjściu, którego nie powinno tam być (k. 153-155).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 września 2014 r. W. T., ur. (...), biegnąc przewrócił się i upadł na trawnik. Ciężarem ciała przygniótł prawą rękę, w wyniku czego doznał złamania kości łokciowej i promieniowej prawej z przemieszczeniem.

Dowód: druk zgłoszenia szkody – w aktach szkody (...) – k. 295-297, częściowo zeznania M. T. w charakterze strony – e-protokół z dnia 27.06.2018 r. k. 299-301, e-protokół z dnia 25.01.2016 r. – k. 37v-38.

W wyniku doznanych na skutek upadku obrażeń, W. T. został zawieszony przez rodziców do Wojewódzkiego Szpitala (...) w S. na Oddział Chirurgiczny Ogólny dla Dzieci. Po przeprowadzeniu badań i wykonaniu zdjęć RTG u małoletniego stwierdzono podokostnowe złamanie obu kości przedramienia prawego – łokciowej i promieniowej – wraz z ich przemieszczeniem. W związku z rozpoznanymi urazami poszkodowanemu wykonano repozycję w znieczuleniu ogólnym oraz założono podłużnik gipsowy. Następnego dnia, tj. 18.09.2014 r. małoletni powód został

wypisany ze szpitala z zaleceniem prowadzenia oszczędzającego trybu życia, stosowania diety odpowiedniej do wieku oraz odbycia wizyty kontrolnej w Poradni (...) Dziecięcej w S. w dniu 23.09.2014 r.

Dowód: historia choroby z Wojewódzkiego Szpitala (...) w S., karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 13, zeznania M. T. w charakterze strony – e-protokół z dnia 27.06.2018 r. k. 299-301, e-protokół z dnia 25.01.2016 r. – k. 37v-38.

W. T. objęty był zbiorowym ubezpieczeniem (...) na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej przez Miasto S. – Przedszkole Miejskie nr 3 w S. z (...) S.A., potwierdzonej polisą nr (...).

Bezsporne, nadto dowód: potwierdzenie zbiorowego ubezpieczenia – w aktach szkody (...) – k. 279.

W dniu 14 listopada 2014 r. M. T. – matka W. T. – zgłosiła szkodę w (...) S.A. z tytułu umowy ubezpieczenia (...) potwierdzonej polisą nr (...). W opisie zdarzenia podała, że syn biegnąc przewrócił się i upadł na trawnik i ciężarem ciała przygniótł prawą rękę, w wyniku czego doznał złamania kości łokciowej i promieniowej prawej z przemieszczeniem.

Dowód: druk zgłoszenia szkody – w aktach szkody (...) – k. 295-297.

(...) S.A. po rozpatrzeniu zgłoszonego roszczenia, przyznało W. T. świadczenie w wysokości 440 zł.

Dowód: decyzja (...) S.A. z dnia 27.11.2014 r. – w aktach szkody (...) – k. 276.

W dniu 15 grudnia 2014 r. zostały podpisane przez I. B., W. S., M. T. i K. T. oświadczenia, wedle których w dniu 17.09.2014 r. w/w osoby były świadkami upadku W. T. na korzenie krzewów rosnących przy bloku nr 6 przy ul. (...) w S.. Wskazano w nich, że W. T. wychodził z klatki i zahaczył o metalowy element znajdujący się przy wyjściu, a następnie zachwiał się, upadł na lewą stronę i wbił rękę w wystający z ziemi korzeń.

Dowód: oświadczenia z dnia 15.12.2014 r.: I. B. – k. 9, W. S. – k. 10, M. i K. T. – k. 11, zeznania świadków: I. B. – e-protokół z dnia 14.04.2016 r. – k. 78-79, W. S. – e-protokół z dnia 29.06.2016 r. – k. 105.

W grudniu 2014 r. Centrum (...) spółka z o.o. w S. działając w imieniu W. T. zgłosiła do (...) S.A. w Ł. szkodę z dnia 17.09.2014 r. w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej FILAR & Bezpieczny dom, zawartej między (...) S.A. a (...) Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w S., potwierdzonej polisą nr (...).

W opisie zdarzenia podano, że poszkodowany wychodząc z klatki schodowej budynku przy ul. (...) potknął się o metalowy element.

Dowód: polisa, wydruki wiadomości mailowych z dnia 17.12.2014 r. oraz pismo z dnia 29.12.2014 r. – w aktach szkody (...) S.A.

Decyzją z dnia 17 lutego 2015 r. (...) S.A. odmówiło wypłaty odszkodowania. W uzasadnieniu wskazano, że stan techniczny chodnika przed wejściem do klatki schodowej był prawidłowy i nie przyczynił się do zaistnienia szkody, tym samym ubezpieczonej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. nie można przypisać winy za zaistniałe zdarzenie.

Od powyższej decyzji Centrum (...) spółka z o.o. w S. działając w imieniu W. T., wniosło odwołanie.

Decyzją z dnia 27.04.2015 r. (...) S.A. podtrzymało swoje dotychczasowe stanowisko, wskazując, że zdarzenie z dnia 17.09.2014 r. miało charakter losowy i odmawiając wypłaty odszkodowania.

Dowód: decyzja z dnia 17.02.2015 r., odwołanie z dnia 25.03.2015 r., decyzja z dnia 27.04.2015 r. – w aktach szkody (...) S.A.

(...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. w dniu 23 kwietnia 2010 r. zawarła z J. K., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usługowy (...), umowę Nr (...) na podstawie której zleciła J. K. letnie i zimowe utrzymanie w należytym stanie eksploatacyjnym terenów utwardzonych o powierzchni 116 895,39 mkw oraz utrzymanie w należytym stanie eksploatacyjnym terenów zielonych i nieutwardzonych o powierzchni 165 523,87 mkw wraz z pielęgnacją zieleni niskiej (żywopłoty, krzewy, drzewka nowo nasadzone). Zleceniobiorca przyjął na siebie pełną odpowiedzialność cywilną za szkody spowodowane niewłaściwą realizacją umowy lub zaniechaniem czynności, do których był zobligowany umową (§ 4 umowy). Umowa została zawarta na czas nieokreślony od dnia 01 czerwca 2010 r. (§ 14 ust. 1 umowy).

Do zakresu obowiązków J. K. dotyczących utrzymania w czystości terenów zielonych i nieutwardzonych wraz z pielęgnacją zieleni niskiej (krzewów, żywopłotów i drzewek) należało:

1. codzienne poranne usuwanie nieczystości z powierzchni terenów zielonych i nieutwardzonych objętych umową;
 2. składanie zebranych nieczystości komunalnych w pojemnikach na śmieci zlokalizowanych w altanach śmietnikowych lub placykach gospodarczych;
 3. bieżące usuwanie darni z obrzeży chodnikowych, krawężników wzdłuż rynien terenowych i opasek budynków;
 4. codzienne wyrównywanie i grabienie nawierzchni placów zabaw w okresie od maja do września, a w pozostałym okresie raz w miesiącu;
 5. właściwe utrzymanie i pielęgnowanie żywopłotów:
 - a) dwukrotne cięcia żywopłotów w ciągu roku:
 - letnie do 31 lipca
 - zimowe do 31 marcaoraz każdorazowo według potrzeb zgłoszonych przez administrację spółdzielni
 - b) utrzymanie żywopłotów w wysokości nieprzekraczającej 1,00 mb, a w miejscach utrudniających widoczność w wysokości poniżej 0,70 mb
 - c) utrzymanie żywopłotów w pionie w taki sposób, aby ich gałęzie nie wychodziły poza obrzeża chodnikowe
6. właściwe utrzymanie i pielęgnacja krzewów ozdobnych rosnących pojedynczo, w skupinach i szpalerach:
 - a) cięcia pielęgnacyjne zgodne ze sztuką ogrodniczą i terminami agrotechnicznymi;
 - b) wykonanie cięć pielęgnacyjnych przy użyciu maszyn i narzędzi profesjonalnych, aby nie powodować cięć szarpanych, niszczących krzewy;
 - c) pielenie na bieżąco terenów zakrzewionych, okopywanie ich raz w roku i w sposób nie dopuszczający do uszkodzenia korzeni, spulchnianie gleby wokół nasadzeń;
7. w razie zagrożenia suszą – podlewanie krzewów i młodych drzew, w tym szczególnie nowych nasadzeń w celu niedopuszczenia do obumarcia roślin (...);
8. obsiewanie trawą zniszczonych terenów zielonych, ich przekopywanie i spulchnianie;
9. palikowanie drzewek i montaż siatek ochronnych (...);
10. przesadzanie i dosadzanie krzewów wg potrzeb zgłoszonych przez administratorów osiedli (...);

11. usuwanie obciętych gałęzi, konarów, liści poza tereny spółdzielcze w terminie do 48 godzin od wykonania cięć pielęgnacyjnych (...);

12. jesienią i zimą usuwanie opadniętych liści poza tereny spółdzielcze (...).

Dowód: umowa nr (...) z dnia 23.04.2010 r. wraz z załącznikami – k. 69-75, zeznania świadka D. A. – e-protokół z dnia 03.03.2016 r. – k. 56v, zeznania pozwanego J. K. – e-protokół z dnia 10.07.2017 r. – k. 191, e-protokół z dnia 07.09.2016 r. – k. 112-113.

J. K., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usługowy (...), w okresie 17. (...) – 16.06.2015 r. miał zawartą z (...) S.A. w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, stwierdzoną polisą Seria (...) Nr (...).

J. K. w dniu 23 maja 2017 r. dokonał zgłoszenia szkody z dnia 17.09.2014 r. w (...) S.A.

Decyzją z dnia 06 czerwca 2017 r. (...) S.A. odmówiło wypłaty odszkodowania wskazując, że ubezpieczony J. K. zachował należytą staranność w zakresie utrzymania i pielęgnowania terenów zielonych i właściwie wywiązał się z umowy zawartej ze (...) Spółdzielnią Mieszkaniową (...). Nadto wskazano, że zgromadzona dokumentacja nie pozwala na uznanie, iż przedmiotowa szkoda powstała w okolicznościach wskazanych w zgłoszeniu z dnia 23.05.2017 r., albowiem w dniu 14.11.2014 r. do (...) S.A. została zgłoszona szkoda przez matkę poszkodowanego M. T., która podała inny opis zdarzenia z dnia 17.09.2014 r.

Bezsporne, nadto dowód: polisa – k. 156-157, zgłoszenie szkody – k. 158-162, decyzja z dnia 06.06.2017 r. – k. 200-201.

W wyniku zdarzenia z dnia 17 września 2014 r. małoletni W. T. doznał złamania podokostnowego obu kości przedramienia prawego. Złamanie wygoiło się z powrotem pełnej funkcji kończyny. Stwierdzone niewielkiego stopnia zwiększenie długości przedramienia nie stanowi uszczerbku na zdrowiu powoda.

Leczenie powoda zakończyło się z dniem 14.11.2014 r. Złamania podokostnowe goją się u dzieci szybko z tendencją do naturalnej korekcji jakichkolwiek przemieszczeń.

W okresie unieruchomienia potrzeby powoda były zwiększone i wymagał on pomocy w wymiarze 2 godzin dziennie przez 4 tygodnie.

Złamania podokostnowe kości przedramienia u dzieci nawet po repozycji, w przypadku skutecznego unieruchomienia i elewacji, nie wywołują dolegliwości bólowych na tyle silnych, aby powodować niepokój i cierpienie. Dzieci bardzo szybko adaptują się do nowej sytuacji i radzą sobie dobrze z wyłączeniem funkcji jednej z kończyn górnych (w zakresie łokcia i nadgarstka).

U W. T. nie miało miejsca zniekształcenie ani zaburzenie funkcji kończyny. Zwiększenie długości przedramienia prawego, które było niższe niż 1 cm nie ma i nie będzie miało żadnego wpływu w przyszłości na zdrowie lub funkcjonowanie powoda. Problem pojawia się, gdy występuje asymetria długości kości promieniowej w stosunku do długości kości łokciowej, która przekłada się na objawy kliniczne, co nie ma miejsca u powoda.

Dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii, k. 208-209, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii, k. 237.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zebranych w aktach sprawy i aktach szkody (...) S.A. i (...) S.A. dokumentów, którym dał wiarę w pełni wobec niekwestionowania ich przez strony i braku podstaw do zakwestionowania ich prawdziwości przez Sąd z urzędu.

Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego ortopedy M. K., która zasługuje na wiarę w całości. Analiza treści opinii biegłego pozwala na uznanie, że jest ona wyczerpująca, spójna i rzetelna. Biegły w sposób przekonujący uzasadnił

swoje stanowisko wskazując przeprowadzone czynności i przesłanki, na których się oparł. Proces dochodzenia biegłego do wniosków stanowiących konkluzję opinii był przedstawiony w sposób logiczny i nie budzący wątpliwości Sądu.

Należy podkreślić, że opinia ta nie miała jednak znaczenia w przedmiotowej sprawie z uwagi na sporny i ostatecznie niewykazany przez powoda przebieg zdarzenia z dnia 17.09.2014 r. Dopiero po dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego przez Sąd pozwany J. K. zgłosił istotne dla rozstrzygnięcia sprawy wnioski dowodowe, w tym z dokumentów zgromadzonych w aktach szkody (...) S.A. nr (...), o których powziął wiadomość z treści decyzji (...) S.A. z dnia 06.06.2017 r. (k. 200-201).

Sąd uznał za wiarygodne częściowo zeznania M. T. w charakterze strony (e-protokół z dnia 27.06.2018 r. k. 299-301, e-protokół z dnia 25.01.2016 r. – k. 37v-38) oraz zeznania świadków: I. B. (e-protokół z dnia 14.04.2016 r. – k. 78-79) i W. S. (e-protokół z dnia 29.06.2016 r. – k. 105), tj. w zakresie doznanych przez małoletniego powoda obrażeń. W pozostałym zakresie, tj. w zakresie przebiegu zdarzenia z dnia 17.09.2014 r. zeznania te Sąd uznał za niewiarygodne w świetle dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym przede wszystkim zgłoszenia szkody dokonanego przez M. T. w dniu 14.11.2014 r. do (...) S.A.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka D. A. (e-protokół z dnia 03.03.2016 r. – k. 56v) oraz zeznania pozwanego J. K. (e-protokół z dnia 10.07.2017 r. – k. 191, e-protokół z dnia 07.09.2016 r. – k. 112-113), albowiem są one spójne, logiczne i korespondują z materiałem dowodowym w postaci dokumentów.

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu ortopedii, albowiem dowód ten nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu zarówno w stosunku do pozwanego (...) S.A. jak i pozwanego J. K..

Podstawą prawną zgłoszonego roszczenia były art. 415 kc w zw. z art. 429 kc.

Przystępując do analizy zasadności roszczenia zgłoszonego przez powoda Sąd w pierwszej kolejności zważył, iż nie było pomiędzy stronami sporu co do faktu, iż w dniu 17 września 2014 r. małoletni powód, w wyniku upadku doznał obrażeń w postaci podokostnowego złamania obu kości przedramienia prawego – łokciowej i promieniowej – wraz z ich przemieszczeniem, z czym niewątpliwie związane były cierpienia i dolegliwości.

Sporna między stronami była natomiast przede wszystkim okoliczność, gdzie doszło do zdarzenia i jaka była przyczyna upadku powoda, a w konsekwencji, czy na pozwanych spoczywał obowiązek utrzymania tego miejsca w należyтым, tj. bezpiecznym stanie i czy pozwani sprostali temu obowiązkowi.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Strona procesu musi sama dopilnować dopełnienia obowiązków procesowych, jakie na niej ciąży. Jeżeli ich nie wypełni, ponosi skutki zaniedbania (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 9 stycznia 1998 r., I ACa 345/97, OSA 1998/11-12/53.). Sąd Najwyższy w orzeczeniu z 17 grudnia 1996 roku, wydanym w sprawie I CKU 45/96, opubl. OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76 wyraził pogląd, który Sąd w niniejszym składzie podziela, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.).

Powyższe stwierdzenia miały dla stron takie znaczenie, iż rzeczą powoda było wykazanie w niniejszym postępowaniu: w jakim miejscu upadł w dniu 17 września 2014 r., że na pozwanych spoczywał obowiązek utrzymania tego miejsca w należytym, tj. bezpiecznym stanie i że pozwani nie sprostali temu obowiązkowi.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w ramach zakreślonych wnioskami stron, Sąd doszedł do wniosku, iż powództwo podlegało oddaleniu, albowiem strona powodowa nie sprostowała ciężącemu na niej ciężarowi dowodu i nie wykazała, że do zdarzenia doszło w okolicznościach wskazanych w pozwie.

W pozwie powód wskazał, że przyczyną powstania obrażeń ciała w postaci podokostnowego złamania obu kości przedramienia prawego – łokciowej i promieniowej – wraz z ich przemieszczeniem, był upadek uszkodzonego na wystające z ziemi ostre korzenie krzaków znajdujące się na trawniku położonym w bezpośrednim sąsiedztwie wejścia do klatki schodowej bloku, w którym zamieszkuje powód.

Należy jednak zauważyć, że w dniu 14 listopada 2014 r. M. T. – matka małoletniego powoda W. T. – zgłosiła szkodę w (...) S.A. z tytułu umowy ubezpieczenia (...) potwierdzonej polisą nr (...), zawartej przez Miasto S. – Przedszkole Miejskie nr 3 w S. z (...) S.A. W opisie zdarzenia podała, że syn biegnąc przewrócił się i upadł na trawnik i ciężarem ciała przygniół prawą rękę, w wyniku czego doznał złamania kości łokciowej i promieniowej prawej z przemieszczeniem.

W grudniu 2014 r. Centrum (...) spółka z o.o. w S. działając w imieniu W. T. zgłosiła do (...) S.A. w Ł. szkodę z dnia 17.09.2014 r. w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej FILAR & Bezpieczny dom, zawartej między (...) S.A. a (...) Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w S., potwierdzonej polisą nr (...). W opisie zdarzenia podano wówczas, że poszkodowany wychodząc z klatki schodowej budynku przy ul. (...) potknął się o metalowy element.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala zatem na uznanie, że przedmiotowa szkoda powstała w okolicznościach wskazanych w pozwie, tj. zahaczenie o metalowy element znajdujący się przy wyjściu, co spowodowało zachwianie i upadek na ostre korzenie krzewów rosnących przy bloku.

W ocenie Sądu twierdzenia te są tym bardziej niewiarygodne, że gdyby rzeczywiście upadek powoda nastąpił w okolicznościach deklarowanych w pozwie, jego przedstawiciele ustawowi podjęliby niezwłocznie czynności w stosunku do (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S., celem ustalenia jej odpowiedzialności za zdarzenie i zgłoszenia roszczenia w stosunku do niej, jak również zadbaliby niezwłocznie o odebranie pisemnych oświadczeń od świadków zdarzenia (tymczasem oświadczenia te zostały sporządzone dopiero w dniu 15 grudnia 2014 r., a zatem 3 miesiące po zdarzeniu).

W konsekwencji Sąd przyjął, że do zdarzenia doszło w okolicznościach podanych przez matkę powoda M. T. w zgłoszeniu szkody do (...) S.A. w dniu 14.11.2014 r.

Na marginesie powyższych rozważań należy również wskazać, że powód nie wykazał, aby do powstania szkody przyczynił się stan techniczny chodnika przed wejściem do klatki schodowej, zaś metalowy element, o którym mowa w oświadczeniach świadków zdarzenia z dnia 15.12.2014 r., służył do czyszczenia obuwia i znajdował się poza ciągiem pieszych.

Nadto zgodnie z treścią art. 429 kc kto na własny rachunek powierza wykonanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

Mając na względzie treść art. 429 kc oraz okoliczności niniejszej sprawy, należało uznać, iż na skutek zawartej umowy Nr (...) z J. K., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usługowy (...), na podstawie której zlecono J. K. letnie i zimowe utrzymanie w należytym stanie eksploatacyjnym terenów utwardzonych, terenów zielonych i nieutwardzonych wraz z pielęgnacją zieleni niskiej, Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. zwolniła się z

odpowiedzialności wynikającej z obowiązków wyznaczonych jej jako zarządcy/właścicielowi wskazanej przez powoda nieruchomości przy ul. (...).

Zatem co do pozwanego (...) S.A. jako ubezpieczyciela Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. powództwo podlegało również z tej przyczyny oddaleniu.

Z uwagi na sporne i nie wykazane przez powoda okoliczności upadku w dniu 17.09.2014 r., zbędnym jest rozważanie, czy pozwany J. K. sprostał ciężącemu na nim obowiązkowi utrzymania zieleni przed blokiem nr 6 przy ul. (...) w należytym stanie, gdyż nie jest wiadomym nawet, czy upadek małoletniego powoda miał miejsce w ogóle na trawniku przed tym blokiem (w zgłoszeniu szkody z dnia 14.11.2014 r. mowa jest o tym, że powód przewrócił się i upadł na trawnik i ciężarem ciała przygniół prawą rękę, zaś jako miejsce zdarzenia wskazany jest „S., Polska” – k. 295).

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w pkt 1 i 2 sentencji wyroku.

Sąd biorąc pod uwagę charakter dochodzonego roszczenia oraz wiek powoda, nie obciążył go kosztami procesu należnymi pozwanemu (...) S.A., o czym orzeczono w pkt 3 wyroku na podstawie art. 102 kpc.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2010, Nr 90, poz. 594 z późn. zm.) sąd z urzędu zwraca stronie różnicę między opłatą pobraną od strony a opłatą należną, zaś na podstawie art. 84 tej ustawy sąd z urzędu zwraca stronie wszelkie należności z tytułu wydatków, stanowiące różnicę między kosztami pobranymi od strony a kosztami należnymi (ust. 1); przepisy art. 80-82 stosuje się odpowiednio do zwrotu zaliczki (ust. 2).

Na podstawie powyższych przepisów Sąd nakazał zwrócić tytułem niewykorzystanych zaliczek - w pkt 4 wyroku powodowi kwotę 190,96 zł, zaś w pkt 5 wyroku pozwanemu kwotę 300 zł.